irannewspaper.ir

• یکشنبه ۲۷ فروردین ۱۴۰۲ • سال بیست‌ونهم • شماره ۸۱۶۲
• اذان ظهر ۱۲/۰۴ • اذان مغرب ۱۸/۵۷ • نیمه شب شرعی ۲۳/۲۰ • اذان صبح فردا ۴/۰۱ • طلوع آفتاب فردا ۵/۳۰

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** محمدحسن روزی‌طلب
• **سردبیر:** کمیل نقی‌پور
• **معاون فنی:** محمدملاعلی‌اکبری
• **دبیران:** مصطفی عیوضی(سیاسی) • مهدی مهرپور(اقتصادی) • مصطفی وثوق‌کیا(فرهنگی) • آزاده سهرابی(اجتماعی)

• بنفشه غلامی(جهان) • علی کاکا دزفولی (سیاست)
• لیدا فخری(اندیشه) • محمدرضا عزیزی(گزارش)
• زهرا کشوری(زیست‌بوم) • سعید زاهدیان(ورزشی)
• مهدی کلهرنژاد(اجرایی)
• حجت حکیمی(صفحه‌آرایی)
• محسن جانی‌پور (ویراستاری) • ابوالفضل نسایی(عکس)

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
• **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷(۰۲۱)
• **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

واعظی بالای منبر از اوصاف بهشت می‌گفت و از جهنم حرفی نمی‌زد. یکی از حاضران پای منبر خواست مزه‌ای بیندازد، گفت: ای آقا، شما همیشه از بهشت تعریف می‌کنید، یک بار هم از جهنم بگویید. واعظ که حاضر جواب بود گفت: آنجا را که خودتان می‌روید و می‌بینید. بهشت است که چون نمی‌روید لااقل باید وصفش را بشنوید.

عبید زاکانی

سخن‌روز

امام صادق (ع):
خوش اخلاقی در بین مردم، زینت اسلام است.

مشکاة الأنوار، ص ۴۲۲

نگاره

خیزش دوباره کرونا و رعایت بهداشت

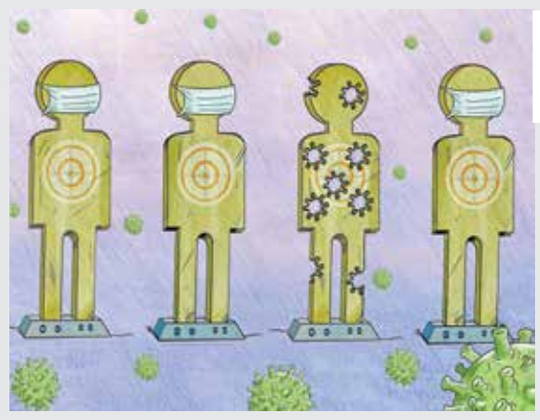

حمید صوفی
طراح و کارتونیست

فضای مجازی

درگذشت پرویز اذکایی، تجربه سیروان خسروی از سفر به خوزستان و مواجهه با شگفتی‌های این منطقه، اجرای متفاوت و تماشایی گرشا رضایی، سریال تازه ژاله صامتی و... بخشی از فعالیت تازه هنرمندان در فضای مجازی است که برش‌هایی از آن را در ادامه می‌خوانید.

درگذشت پژوهشگر تاریخ، جغرافیا، زبان و فرهنگ

اکبر ایرانی، نویسنده و محقق در صفحه اینستاگرام خود از درگذشت پرویز اذکایی، پژوهشگر تاریخ، جغرافیا، زبان و فرهنگ خبر داده است. او درباره این شخصیت فرهنگی نوشته است: «ایشان یکی از مفاخر بزرگ همدان بود که عمر با برکت خود را وقف تحقیق، تألیف، ترجمه و تصحیح متون علمی نمود. استاد پرویز اذکایی شخصیتی جامع الاطراف و از تبار عالمانی بود که علاوه بر فراگیری علوم قدیم، به پژوهش در تاریخ، فلسفه، تاریخ علم، فهرست‌نگاری و کتابشناسی پرداخت. شخصیت او از چند جنبه به‌ویژه از لحاظ فردی و اجتماعی قابل توجه و اعتناست. او شیفته فرهنگ ایران بود و با پشتکار ستودنی، به کار و کوشش علمی برای موطن و وطن خود پرداخت.» در بخش دیگری از یادداشت اکبر ایرانی آمده است: «او خانه پدری خود را وقف کرد تا به یک مرکز فرهنگی و کتابخانه عمومی تبدیل شود. کتابخانه غنی و ارزشمند خود را با حدود ۱۵هزار جلد کتاب و نشریات ادواری وقف نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور کرد. جایزه دوسالانه تعیین کرد تا به بهترین آثار حوزه مطالعات ایران‌شناسی و همدان‌پژوهشی در کشور تعلق گیرد.»

پیشنهادی برای علاقه‌مندان شل سیلوراستاین

قاسم‌علی فراست، نویسنده حوزه ادبیات پایداری و جنگ با انتشار بخشی از نوشته‌های شل سیلور استاین مخاطبانش را به خواندن آثار او دعوت کرده است. در این نوشته که برشی از کتاب عشق کرگدن است، آمده: «کرگدن گفت: عاشق یعنی چه؟ دم جنبانک گفت: یعنی کسی که قلبش از چشم‌هایش می‌چکد.»

عجیب‌ترین منظره‌ها در زندگی سیروان خسروی

سیروان خسروی که به خوزستان سفر کرده با انتشار تصاویری از جذابیت‌های طبیعت این منطقه از تجربه مواجهه با طبیعت تماشایی خوزستان نوشته است. او احساستش را از دیدن این تصاویر بویژه حضور در دژ محمدعلی خان با این عبارات بیان کرده است: «چقدر خوشحالم که برای سفر به خوزستان اومدم. حجم زیبایی‌های اینجا باورنکردنیه. دژ محمدعلی خان یکی از عجیب‌ترین منظره‌هایی بود که تو زندگیم دیدم.»

استعدادیابی خوانندگی با رضا صادقی

رضا صادقی با انتشار تصاویری از برنامه «آوای جادویی» دنبال‌کننده صفحه اینستاگرامش را به تماشای این برنامه دعوت کرده است. «آوای جادویی» که از یکی از پلتفرم‌های آنلاین نمایش پخش می‌شود یک مسابقه استعدادیابی در زمینه خوانندگی است. علاوه بر رضا صادقی، رضا یزدانی، محمد اصفهانی و محمد معتمدی از دیگر داوران این برنامه هستند.

تجربه خاص گرشا رضایی از اجرایی متفاوت

گرشا رضایی اجرایی متفاوت از آهنگ «دریا نمی‌رم» را منتشر کرده است. شاخصه این اجرا حضور دو معلول از مؤسسه خیریه بهشت امام رضا(ع) و همراهی آنها در این اجراست. گرشا رضایی درباره این اجرای متفاوت نوشته است: «هومن لطفعلی و پوریا آبخوش. هر دو هنرمند با محدودیت‌های جسمی و ظاهری به‌خوبی این قطعه رو اجرا کردند و اما ویژه در مورد هومن: در تمام طول زندگی‌ام تقریباً به اندازه انگشتای دست موزیسین قابل و کاربلد مثل هومن ندیدم، با اینکه هم روشندله و هم دچار معلولیت از ناحیه دست، اما جزو بهترین موزیسین‌های ایرانه اینو بی‌تعارف می‌گم. باید از هومن و امثال او درس گرفت.»

سریال تازه ژاله صامتی در شبکه نمایش خانگی

ژاله صامتی با انتشار تیزر «سیاه چاله» از آغاز نمایش آن در یکی از پلتفرم‌های آنلاین نمایشی خبر داده است. سریال «سیاه‌چاله» یک کمدی اجتماعی است که به کارگردانی حسین نمازی ساخته شده است. نمازی سال گذشته فیلم موفق «شادروان» را روی پرده سینماها داشت. حسن پورشیرازی، ژاله صامتی، مهران احمدی، شهره سلطانی، الناز حبیبی، مجید نوروزی، بهرنگ علوی، سعید عطاییان، مهرناز افلاکیان و... از بازیگران این سریال هستند.

نقل قول

داوود میرباقری
فیلمساز

سلمان شبیه به یکی از پیامبران می‌شود

جوهره حرکت سلمان باید محفوظ می‌ماند و حوادث مهم تاریخی هم حفظ می‌شد. این دو نقطه اوج را باید با هم ترکیب می‌کردیم که حلقه ارتباطی‌اش تخیلات بود. وقتی به سریال‌های من نگاه می‌کنید می بینید شخصیت تماتیک، همانی است که در تاریخ گفته شده و حوادث مهم تاریخی همان است. در کنار این دو قصه خودم را تعریف می‌کنم. سلمان یک جورهایی به لحاظ مفهومی بررسی تاریخ ادیان است. سلمان در مسیر حرکتش به لحاظ شخصیتی در مقاطعی شبیه به یکی از پیامبران اولوالعزم می‌شود. جاهایی سلمان شبیه به موسی، عیسی، یوسف و ابراهیم است.

از صحبت‌های این فیلمساز در مستند «سلمان از آغاز»

کلمه

الهام عابدینی
پژوهشگر روابط بین‌الملل

روز قدس؛ مرز آزادی بیان کجاست؟

چند سالی است که «روز قدس» به معنای واقعی کلمه به یک «روز جهانی» بدل شده و حامیان فلسطین در کشورهای مختلف از غرب تا شرق به همین مناسبت راهپیمایی برگزار می‌کنند. سال‌های قبل وقتی می‌خواستم به مناسبت روز قدس با فعالان حوزه فلسطین غیرایرانی مصاحبه کنم ابتدا سعی می‌کردم به آنها توضیح بدهم که اصلاً روز قدس چیست اما خیلی زود متوجه شدم تقریباً همه آنها از چنین مناسبتی مطلع هستند و حتی می‌دانند این روز به ابتکار امام خمینی(ره)، رهبر کبیر انقلاب اسلامی ایران نامگذاری شده است. البته در بسیاری موارد تاریخ برگزاری روز قدس، آخرین جمعه ماه مبارک رمضان نیست و برگزاری راهپیمایی به شنبه یا یکشنبه که آخر هفته میلادی است، منتقل می‌شود.

آنچه توجه من را در سال‌های اخیر جلب کرده، افزایش حساسیت و سختگیری‌های پلیس و مقامات کشورهای غربی درباره این راهپیمایی است. هر سال می‌بینم دوستانم بویژه در آلمان و فرانسه از چند هفته قبل درخواست مجوز برگزاری راهپیمایی می‌دهند اما درست چند روز مانده به تاریخ مراسم، پلیس بیانیه‌ای می‌دهد و برگزاری راهپیمایی را ممنوع می‌کند.

امسال هم قرار بود در روزهای شنبه و یکشنبه در چند شهر آلمان راهپیمایی حمایت از فلسطین به مناسبت روز قدس برگزار شود اما ناگهان پلیس آلمان بیانیه‌ای صادر کرد و گفت نگران است در این راهپیمایی شعارهای «یهودی‌ستیزانه» سر داده شود. این هم البته روش جدیدشان برای خاموش کردنِ صدای فعالان حوزه فلسطین است که به آنها برچسب یهودی‌ستیزی یا حمایت از تروریسم می‌زنند. این در حالی است که تفاوت میان صهیونیسم‌ستیزی و یهودی‌ستیزی کاملاً آشکار و مشخص است و انتقاد از رژیم صهیونیستی هرگز به معنای بی‌احترامی به دین یهود نیست. کما اینکه اصلاً یهودیان زیادی در سراسر دنیا هستند که خودشان با تفکر صهیونیسم و جنایت‌های این رژیم مخالفند.

توجه به این معیارهای دوگانه از این جنبه اهمیت دارد که از همین ابزار«آزادی بیان و آزادی عقاید» علیه صدای مخالفان و منتقدان استفاده می‌شود اما وقتی نوبت به خودشان برسد، ورق کامل برمی‌گردد. در شرایطی که رئیس جمهور فرانسه نسبت به انتشار کاریکاتورهای موهن علیه پیامبر گرامی اسلام(ص) هیچ واکنشی نشان نمی‌دهد و آن را مصداق آزادی بیان می‌داند، در همان کشور اگر گروهی نسبت به جنایت‌های رژیم صهیونیستی انتقاد کنند، یهودی‌ستیز معرفی می‌شوند.

راستش احساس می‌کنم شاید دیگر نباید گفت معیار دوگانه؛ اصلاً معیار اصلی گویا همین است! اما وظیفه ما به عنوان رسانه تبیین صحیح این موضوع است.

یادداشت

احسان مفیدی‌کیا
منتقد

آغاز عصر اکتشاف

گام‌های اول سینما پر از پیشرفت‌های فنی بود که یکی از مهمترین آن بیشتر شدن طول حلقه‌های فیلم است. اما هنر مستندسازی نتوانست پا به پای این ابداعات و اختراعات سخت‌افزاری پیش رود و از این رو پس از مدتی فیلم‌های مستند جای خود را به فیلم‌های داستانی دادند. یک دلیل دیگر این افول تمرکز مستندسازان بر طبقه اشراف و حاکمان سیاسی و نظامی بود، تا جایی که برای خوشامد ایشان پای دروغ‌پردازی و بازسازی‌های عجیب و غریب و جانبدارانه به فیلم مستند باز شد. یکی از نمونه‌های مشهور آن علاقه بی‌حد فرانکلین روزولت، رئیس جمهور وقت ایالات متحده به دوربین فیلمبرداری و رخدادهای ساختگی اوست. استفاده از ماکت ساختمان برای تخریب و انفجار، یا دود سیگار به جای مه جنگ، حقه‌های تدوینی و قراردادن راش‌های بی‌ربط و حتی بازسازی در مقیاس بسیار کوچک از زلزله سانفرانسیسکو در سال ۱۹۰۶، هرچند ما امروز اینها را تقلب می‌دانیم اما مستندسازان در آن عصر به این بدعت‌های خلاقانه خود افتخار می‌کردند.

در یک مورد خاص در مستند «حمله به پایگاه یک مسیون چینی» اثر ویلیامسون بعضی از نماها در حیاط پشتی یک استراحتگاه بازسازی شد و خب نتیجه مشخص بود، مستند در اثر همین رویه جدید تبدیل به یک محصول مشکوک و بی‌ارزش شد و این پایان عصر معجزات لومیر بود. کسی که به یکباره جان دوباره‌ای به سینمای مستند داد و سرآغاز دوره جدیدی از هنر در سینما شد، رابرت جی. فلاهرتی بود. او که به مقتضای شغل اجدادی‌اش برای کشف معادن به مناطق دوردست سفر می‌کرد شیفته محیط بکر و ته‌مانده‌های فرهنگ مردمی بود که هنوز شکار و زندگی بومی خود را به یاد داشتند؛ اسکیموها.

فلاهرتی در سال ۱۹۱۴ یک دوربین «بل‌اند هاول» و باقی ابزار ظهور و ثبوت را به بار و بنه‌اش اضافه کرد و برای مدت دو سال ضمن اکتشافاتش از زندگی اسکیموها هم فیلم می‌گرفت. حاصل این تلاش مستمر بیش از ۳۰ هزار فوت فیلم بود که البته بیشترآن به خاطر یک نخ سیگاری که در جعبه فیلم‌ها افتاد، سوخت و از بین رفت! خود فلاهرتی هم در این حادثه به سختی مجروح شد اما از بخت خوش، جان سالم به در برد.

این حادثه به هیچ وجه باعث نشد که او دست از کار بردارد، از این رو فیلم‌های باقیمانده را تدوین کرد و همان نتیجه با استقبال چشمگیری مواجه شد، هر چند این خود فلاهرتی را راضی نمی‌کرد، او از پراکندگی و عدم پیوستگی در روایت حس خوبی نداشت و فکر می‌کرد که جای یک چیز در کار خالی است، در عین حال همین مقدار هم کفایت می‌کرد که او از کار اکتشاف دست بردارد و از آن به بعد تمامی وقت خود را صرف ساختن فیلم مستند کند.

حتی همسر فلاهرتی هم خوب متوجه شده بود که این شغل جدید چقدر اهمیت دارد، او می‌گفت: «فیلم ارزش این را دارد که آدم همه زندگی‌اش را صرف آن کند، چرا ما این کار را نکنیم؟»

پیشنهاد

نگاهی به معنای حماسه و رئالیسم در فیلم «غریب»

تعارض دوست‌داشتنی انسان انقلاب اسلامی

فاطمه ترکاشوند
روزنامه نگار

خیلی وقت‌ها موقع تماشای فیلم‌های جنگی، درگیر این سؤال می‌شوم که آیا میان حماسه و واقعیت تعارض وجود دارد؟ آیا فیلم حماسی الزاماً نمی‌تواند رئالیستی باشد؟ آیا فیلم‌های جنگی به میزانی که به رویکرد رئالیستی نزدیک می‌شوند از رویکرد حماسی فاصله می‌گیرند؟ این شاید خمیرمایه همان موضع‌گیری‌های جنجالی همیشگی اهالی سیاست و هنر درباره فیلم‌های جنگی باشد؛ اینکه فیلم پروپاگاندا چیست و چقدر برای نمایش قدرت یک حکومت در حین جنگ لازم است.

شاید فیلم «غریب» تجربه خوبی برای محک زدن پاسخ‌های مختلف به این سؤالات باشد؛ می‌شود حماسی بود اما از واقعیت فاصله نامتعارف و منحرف‌کننده نگرفت. می‌شود حماسی بود اما به دام نمایش یک پروپاگاندای ضعیف سیاسی نیفتاد.

واقعیت البته همیشه گوهر نایافتنی عرصه بازنمایی‌های هنری در هر قالبی از فیلم و تئاتر گرفته تا ادبیات و شعر بوده است. غم‌انگیز است که فاصله ذاتی واقعیت با چیزی که دستان ما لمسش می‌کند و چشم‌هایمان می‌بیندش و گوش‌هایمان آن را می‌شنود، هرگز حذف‌شدنی نیست. اما هنر اساساً مخلوق همین دریافت‌های متفاوت از واقعیت است.

حالا «غریب» با روایت متفاوتی از شهید محمد بروجردی روی پرده آمده است؛ روایتی که می‌خواهد قهرمانی از مردم را به آنان معرفی کند که هم متعلق به همه گروه‌های متعهد به انسانیت و منافع ملی باشد و هم برای آنها مجبور به جنگیدن با خود آنها شود.

این تعارض در گوشه گوشه قصه «غریب» و حتی در اسم فیلم مشهود است. قهرمانی که در اوج مهربانی و مدارا، مدام با همه درگیر است؛ با مردمی که به جان هم افتاده‌اند، با دستگاهی سیاسی که برداشت درستی از درگیری‌ها ندارد و حتی با خودش وقتی که خشمگین می‌شود و باید جلوی خودش را بگیرد تا زیاده‌روی نکند و از حدود انسانی و اسلامی در ابراز خشم خارج نشود. تکامل‌یافته‌ترین شکل این تعارض را هم بعد از قصه در بازی دوگانه بابک حمیدیان باید دید. بازی قدرتمندی که می‌تواند کنترل احساسات در اوج خشم را در موقعیت پرتنش مواجهه با قصاب کرد، به نمایش بگذارد.

همین تعارض از «غریب» حماسه ساخته است. حماسه‌ای که گیرا اما واقعی است. شهید آوینی در نقد فیلم‌های جنگی معمولاً روبه‌روی پروپاگانداهای جنگی می‌ایستاد. او در جبهه‌های حق علیه باطل زیسته بود و همین باعث می‌شد «انسان انقلاب اسلامی» را عنصر حماسه‌ساز و وجه تمایز دفاع مقدس با سایر جنگ‌ها بداند و بر همین مبنا علیه پروپاگانداهای پرطمطراق بایستد.

این روایت جدید از محمد بروجردی، درست روی همین خط حرکت می‌کند. همان قدر که در نمایش جدیت انقلاب اسلامی برای مبارزه با اشرار سیاسی و بازگرداندن امنیت به مردم مصر است، همان قدر هم مراقبت می‌کند به آزادی‌های مردم حتی گروه‌های غیرمعتقد به انقلاب، لطمه‌ای وارد نشود. انصاف نیست اگر اعتراف نکنیم چنین انسانی، آن قدر عجیب است که فقط اگر از پس نمایش جزئیات کنش‌ها و انگیزه‌هایش بربیاییم به قدر کافی حماسه ساخته‌ایم. محمد بروجردی این روایت، حماسه غریبانه انقلاب اسلامی است. آدم‌های دست‌نیافتنی که روزی روی همین خاک قدم زدند و جهان ما، توفیق پیدا کرد این جنس تعارض دوست‌داشتنی را با آنها تجربه کند.

دعای روز بیست و پنجم ماه مبارک رمضان

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبّاً لِأَوْلِيائِكَ وَمُعَادِياً لِأَعْدَائِكَ مُسْتَنّاً بِسُنَّةِ خَاتَمِ أَنْبِيائِكَ يا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ

خدایا مرا در این ماه دلبسته اولیا و دشمن دشمنانت قرار ده و آراسته به راه و روش خاتم پیامبرانت گردان، ای نگهدارنده دلهای پیامبران.

درنگ

تعریضی به بازار مریض کتاب

نادر سهرابی
نویسنده

یک‌طوری سراسیمه راه افتاده‌ایم به کتابخوان کردن آدم‌ها که اصلاً حواسمان نیست مواد لازم را برداشته‌ایم یا نه، حواسمان نیست قرار است به مردم بگوییم چه کتابی بخوانند، حواسمان نیست اصلاً خودمان صلاحیت این کار را داریم که حوزه کتاب را به عهده بگیریم یا نه، حواسمان نیست این کتاب‌هایی را که داریم پشت سر هم چاپ می‌کنیم قرار است چه کسی بخواند؟! اصلاً قرار است کسی بخواند یا قرار است سوابق درخشان ما را درخشان‌تر کند؟! حواسمان نیست کتاب‌هایی که یک‌تکه و بی‌حواس از یک ناشر یا یک مؤسسه خاص رد یا بایکوت می‌کنیم، بعضی‌هاشان اتفاقاً کاملاً نزدیک به گفتمان ایرانی اسلامی انقلابی ماست و نمی‌شود بی‌گدار تمام تولیدات یک انتشارات را صرفاً به‌خاطر اینکه نامش فلان است و بهمان است در رسانه‌ها نادیده گرفت، حواسمان نیست نویسنده خوب را نمی‌شود با پول خرید؛ نمی‌توانیم به فلان نویسنده قدیمی پول بدهیم و از او بخواهیم در یک پروژه سروته دار درباره فلان برهه تاریخی، فلان شخصیت سیاسی یا فلان مکان مقدس بنویسد و بعد انتظار داشته باشیم چیز خوبی از آب دربیاید؛ نویسنده محترم پول را می‌گیرد، کتاب را هم تحویل می‌دهد اما باز نتیجه‌ای که مدنظر ماست حاصل نمی‌شود، چون طرف مال این حرف‌ها نیست، مال این گفتمان نیست، ادا درآورده؛ حواسمان نیست ظرفیت‌های ذاتی و خدادادی ما هم یک اندازه‌ای دارد و نمی‌شود تا ابد ازشان استفاده کرد؛ نمی‌شود تا ابد با تقریظ گرفتن از رهبر معظم انقلاب راه نرفته در سازمان‌دهی شبکه تبلیغ و توزیع مناسب را نرفته گذاشت، حواسمان نیست که مثلاً چاپ کتاب فقط برای توزیع در رونمایی کتابی که هرگز قرار نیست وارد بازار شود و چاپ کتاب فقط برای انتشار خبر رونمایی، نوعی بی‌اخلاقی است و ما را از اخلاقی که در انقلابمان به آن توصیه شده‌ایم دور می‌کند؛ حواسمان نیست برخی از این سهمیه کاغذهایی که به‌خاطر نشخوار کردن شعارهای انقلابی توسط برخی به‌شان تعلق می‌گیرد دارد در بازار آزاد فروخته می‌شود و...

شاید در این مسیر اگر از کارشناسش استفاده می‌کردیم و به‌موقع حذر داده می‌شدیم، الان خواندن «ملت عشق» و «من پیش از تو» و «دختری که رهایش کردی» فضیلت تلقی نمی‌شد و عکس‌های مانکن‌وار با کتاب فضای مجازی را بر نداشته بود و بوک‌بلاگرهای رژ لب مالیده ناخن کاشته عشوه‌بیا طبق طبق مهم‌ترین شخصیت‌های نافذ در بین مردم در عرصه کتاب نبودند. راهش هم تبیین و کار به‌قاعده است. کارشناسی دقیق و هدفمند کتاب‌ها، گفت‌وگو با آدم‌های کاربلد و بازارشناس، جمع کردن بساط کتاب‌های تخفیف‌بالا و ناشران غیرحرفه‌ای، بازطراحی نظام تخصیص کاغذ ناظر به محتوای هر کتاب نه ناظر به سابقه ناشر.

البته خب فقط این نیست که. فرصت این متن همین‌قدر بود. آدم‌های ایران‌دوست مسلمان کتاب‌بلد را که سر کار بیاورید هزار راهکار بسیار بهتر از اینها روی میزتان می‌گذارند.

> شاید در این مسیر اگر از کارشناسش استفاده می‌کردیم و به‌موقع حذر داده می‌شدیم، الان خواندن ملت عشق و من پیش از تو و دختری که رهایش کردی فضیلت تلقی نمی‌شد و عکس‌های مانکن‌وار با کتاب فضای مجازی را بر نداشته بود

عکس‌نوشت

با آغاز فصل بهار ششمین جشنواره گل‌های لاله در اراک در کوی صنعتی اراک آغاز به کار کرده و بسته به وضعیت هوا تا دو هفته دیگر برپا خواهد بود. حدود ۱۷۰ هزار بوته گل لاله در ۴۰ واریته در این محدوده ۸ هزار متر مربعی کاشته شده است. / ایسنا